

Motion till riksdagen 2005/06: MJ204

av **Magdalena Andersson (m)**

Miljösanktionsavgifter

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om likhet inför lagen mellan privata och offentliga aktörer.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om möjligheten till skälighetsbedömningar vid utdömande av miljösanktionsavgifter vid bedömning av privata aktörer.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en översyn av miljöreglerna i syfte att minska antalet och förenkla dem.

Motivering

Då näringsidkare begår smärre förseelser mot miljöregler, t.ex. inte i tid lämnar in en köldmedierapport för sina frysanläggningar, kan de drabbas av miljösanktionsavgifter på tusentals kronor. När offentliga organ, t.ex. en kriminalvårdsanstalt eller ett sjukhus, gör samma fel slipper de undan därför att de inte räknas som näringsidkare.

Ett exempel på detta är Vägverket, som nyligen sluppit undan dryga miljösanktionsavgifter på hundratusentals kronor när de underlät att begära tillstånd för att schakta bort stora jordmassor i samband med ett vägbygge. Berörd kommuns miljökontor jämställde Vägverket med näringsidkare och belade verket med sanktionsavgift motsvarande den en enskild näringsidkare hade fått. Det tyckte dock inte miljödomstolen som friade Vägverket med hänvisning till att de är en offentlig aktör.

Det är inte rimligt att offentliga aktörer och företag behandlas olika av domstolarna. Principen om likhet inför lagen bör gälla även här. Det är ingen skillnad i miljöpåverkan om ett miljöbrott sker av en privat eller offentligt ägd aktör. Inte heller finns något särskilt skäl att offentliga aktörer borde ha större rätt att smutsa ner miljön. Därför borde också bedömningen i lagens mening vara lika.

Fel! Okänt namn på

I vissa fall har kommunala miljönämnder valt att vara pragmatiska och hellre se till bra fungerande lösningar i stället för blint paragrafrytteri. Då visar det sig att om miljönämnden väljer att bortse från smärre formaliafel kan ledamöterna i nämnden dömas för tjänstefel. Så har också skett i t.ex. Skellefteå, Hylte, Enköping och Filipstad.

Det finns fall där företag inte ens haft rimlig möjlighet att följa miljöbestämmelserna eller där en senare hantering av olika problem saknat betydelse för miljöpåverkan. Ändå tvingas kommunens miljönämnd att agera, annars riskerar de att dras inför domstol om någon överklagar deras beslut.

Detta är inte rimligt, det måste finnas utrymme för sunt förnuft och skälighetsbedömningar även i dessa fall, särskilt om det inte leder till någon som helst miljöpåverkan. Den möjligheten till skälighetsbedömningar finns i dag t.ex. hos olika statliga tillsynsmyndigheter.

Det finns också anledning att se över vissa av reglerna som uppfattas som alltför krångliga eller detaljerade. Syftet med reglerna är att förhindra miljöförstöring, inte att skapa en enorm byråkrati. Det finns också många företagare som har svårt att känna till alla regler och därför bryter mot dem utan att veta om det. Det finns anledning att ställa sig frågan om det inte finns för många regler. Reglerna bör därför ses över i syfte att förenkla dem och minska deras antal.

Stockholm den 16 september 2005

Magdalena Andersson (m)